

KOBANİ PKK İÇİN NEDEN ÖNEMLİ (İDİ)!

Münir Aktolga

Kasım 2014-Ekim 2019

(Bu makale daha önce -Kasım 2014'te- yayınlanmıştı, şimdi onu biraz daha genişleterek tekrar yayınlıyorum... Az önce haberlerde PKK-PYD nin Kobani'den çekildiğini işittikten sonra başlığa bir de (İDİ) ifadesini ekledim... Bunun yorumunu -Trump'ın açıklamalarıyla birlikte düşünerek- okuyucuya bırakıyorum!..)

EVET, KOBANİ NEDEN ÖNEMLİ?..

Son günlerin en çok sorulan sorusu budur herhalde: „Kobani PKK için ne ifade ediyor, neden bu kadar önemli“?..

Konuya açıklık getirebilmek için elimizde iki kaynak var; isterseniz önce kısaca bunlara bir göz atalım.

Birinci kaynak, Öcalan'ın „Demokratik Modernite“ adlı çalışmasıdır¹. Bu çalışmadan benim altını çizdiğim paragraflar şunlar:

“Ulus-devlet inşası olmadan kapitalist sistem kuruluşu mümkün olmaz. İktidarsız ve devletsiz hiçbir sömürü sistemi mümkün değildir. Kapitalizm için sadece iktidar ve devlet değil, iktidarın azamisi ve devletin ulus-devleti oluşmadan kar ve sermaye birikimi gerçekleştirilemez. Sistemin hegemonik zaferi için ayrıca endüstri devriminin tekeline geçirilmesi ve endüstriyalizm olarak ideolojikleştirilmesiyle (milliyetçilik) iç içe olması gerekir. Bu olguların aralarında sıkı bütünlük içinde ve uzun süre kapsamında moderniteyi egemen kıldıkları açıktır”.

“Moderniteyi yaşanan çağ olarak değerlendirmek mümkündür. Yapılanmış her uygarlık aşılıncaya kadar kendi döneminin modernitesidir”.

“Modernitenin ulus-devlet ve endüstriyalizm ayağını liberalizmin bile çok ötesinde kullanmanın devrimcilik değil, diktatörlük hatta faşizm türeteceğini iyi bilmek gerekir. Reel-Sosyalist ülke deneyimleri (daha çok da ulusal kurtuluşçu devletler) bu yönüyle hayli öğreticidir. İyi niyetli olmak Lenin'in de dediği gibi cehenneme gitmeyi engellemez, bilakis kolaylaştırır bazen. Ekim Devrimi, anti-kapitalizmde yetersiz olduğu için başarısızlığa uğramadı, anti-kapitalizmde başarılıydı. Fakat anti-modernist, dolayısıyla anti-ulus devlet ve anti-endüstriyalist olmadığı için, anti-kapitalistliği diğer iki modernite ayağıyla aşamadığı için yapısal süreyi değil, kısa sürelerle sadece hareket ettiği için yenildi. Yaşanılan pratikler bu eleştiriyi doğrulamaktadır”.

“Marksistler kapitalizmi eleştirip aşmak isterken ulus-devlet merkeziliğini ve endüstriyalizmi faşizme ve çevre yıkıcılığına taşırdıklarının farkına bile varamamışlardır. Ulusal kurtuluşçu akım ve hareketlerin modernite karşıtı tutumları ise çok daha muğlaktır. Anti-emperyalizm ve anti-kapitalistlikleri ulus-devlet haline gelmelerinde ve bazı sanayi kollarında kalkınmaya başladıklarında yerini en aşırı modernizm taraftarlığına bırakır. Hatta modernist ideolojileri (liberalizm, milliyetçilik, reel-sosyalizm) din haline getirmede sınır tanımazlar.

“Şunu söylemek istiyorum: Günümüz kapitalizminin küresel finans krizinde yılda 600 trilyon dolar değerinde sanal vurgun gerçekleştirirken herhalde bunda kapitalist modernitenin bütünsel ve yapısal eleştirisinin geliştirilemeyişinin ve alternatifi bir

¹A.Öcalan, “Ortadoğu'da Uygarlık Krizi ve Demokratik Uygarlık Çözümü”, “Demokratik Modernite Çözümü I,II,III”... Bunların hepsi internete var..

sistemin üretilmemesinin belirleyici payı vardır. Kapitalizmin moderniteyle bağı kuramayan tüm akım, hareket ve devrimler modernite içinde erimekten kurtulamazlar. Anti-kapitalizmi, anti-modernizme vardırılmayan tüm ideolojik akımlar, politik hareketler ve her renkten devrimler modernite tarafından fethedilmekten kurtulamazlar. Anti-kapitalizm, anti-modernizm olmadığı gibi, anti-modernist olmadan tutarlı bir anti-kapitalist de olunamaz. Ekolojist, feminist, kültüralist, radikal dincilik akım ve hareketlerinin temel yanılığı modernitenin bütünsel yapısını hedeflemeden başarılı olabileceklerini sanmalarıdır”.

“Demokratik modernite, kapitalist modernitenin çıkışı, gelişimi, yapısal krizi ve aşılması temelinde hep alternatif DİYALEKTİK ANTİTEZİ OLARAK çözümleme konusu olacaktır. Marksizm’in tarihi yanlışlıklarına düşülmeyecektir. Özellikle temel çelişkinin burjuva-işçi sınıfı gibi içeriği sürekli değişen bir olguya bağlanma tuzağına düşülmeyecektir. Diyalektik mantığın Hegel’den beri ilk defa başarılı bir uygulanışı Ortadoğu toplumsal doğasına uyarlanmaya çalışırken bu deneyimin daha başarılı sonuçlar ürettiği görülecektir. K. Marks’ın söyleyip de başaramadığı “Diyalektiği ayakları üstüne dikmek” deyimine daha anlamlı bir yaklaşım sergilenecektir”.

“Kapitalist modernite halen içinde yaşadığımız bir dünya-sistemidir. Ortadoğu’dan Avrupa’ya kaydırılmış hegemonik merkezi bir uygarlık olarak yaklaşık 500 yıldır (16. Yüzyıldan beri) varlığını sürdürmektedir. Demokratik uygarlık kavramını ise; kent-sınıf-devlet sistemi olarak uygarlığa karşı içte köleci sınıflaştırmaya karşı, dıştan kabile, kavim kimliklerine yönelik baskı, talan ve köleleştirmelere karşı daimi direniş halinde olan kent içi emekçi özgürlükçü güçlerle, kırsal komunal güçlerin oluşturduğu dünyayı tanımlamak için seçtik. Demokratik uygarlık kavramını güncel somut duruma uyarladığımızda kapitalist modernitenin karşıtlığını içerecek biçimde demokratik modernite olarak belirlemek mümkündür”.

“Demokratik modernitenin temel unsurları olan ekonomik, ekolojik, ahlaki ve politik toplum bölge jeokültürünü esas almaktadır. Herhangi bir parçalayıcı unsur dayatmamaktadır. Tersine var olan parçalayıcı unsurların alternatiflerini oluşturmaktadır. Ulus anlayışında esnektir. Dil, etnisite, din ve devlet esaslı olmayan ulusal inşa perspektifi bünyesinde çok dilli, etnisiteli, dinli, mezhepli ve siyasi oluşumlu unsurları bütünleştirerek muazzam çözümleyici bir rol oynar. Devlet, dil, din, mezhep, etnisite temelli ulus anlayışlarına karşı demokratik modernitenin bu çok unsurlu bütünsel ulus anlayışı Ortadoğu jeokültüründe ihtiyaç duyulan barış ve kardeşliğe gerekli olan temeli güçlü bir biçimde sağlamaktadır. Denilebilir ki üç büyük tek tanrılı dinlerden her tür farklı dil, etnisite ve siyasal oluşumlardan müteşekkil bir büyük bölge milleti yani Ortadoğu ulusu bile oluşturulabilir. Nasıl bir Amerika (ABD) ulusu, Avrupa ulusu (AB) varsa Ortadoğu ulusu da var kılınabilir. Kültürel temelli her iki bloktan daha elverişli ve güçlüdür”.

Bu paragraflarda yer alan görüşler Öcalan’ın siyasete nasıl baktığını özetleyen teorik açıklamalardır. Bir başka deyişle, bu satırlar Öcalan’ın „devrim anlayışını“ özetliyor. Peki bunların pratik anlamı nedir, yani, “Kapitalist Modernite”ye karşı onun “antitezi” olarak önerilen “Demokratik Modernite Sistemi” nasıl hayata geçirilecektir?..

İşte bütün bu soruların cevaplarını da elimizdeki ikinci kaynak olan „KCK Sözleşmesi“nde buluyoruz²...

„... Bu durumda tek alternatif demokratik konfederalizmdir. Bu, piramit tarzı bir örgütlenme modelidir. Burada söz, tartışma ve karar topluluklarıdır. Tabandan en üstte kadar delegeler seçimle gelir ve tepe de bir koordinasyonu oluşturur. Delegeler halkın bir yıllık memurları gibi çalışır“.

² https://tr.wikisource.org/wiki/KCK_S%C3%B6zle%C5%9Fmesi#On_%C4%B0kinci_B%C3%B6l%C3%BCm_DEMOKRAT%C4%B0K_%C3%96RG%C3%9CTLENME_S%C4%B0STEM%C4%B0

„Ortadoğu'nun ağırlaşan tarihsel ve toplumsal sorunlarının çözümü içinde demokratik kon-federalizm sistemi geçerlidir. Kapitalist sistem ve emperyal güçlerin dayatmaları demokrasiyi geliştiremez, ancak demokrasiyi istismar edebilir. Demokratik konfederal sistemde tabandan gelişen demokratik seçeneği egemen kılmak esastır. Bu sistem toplumsal temelde etnik, dini ve sınıfsal farklılıkları gözetken bir sistemdir“.

„Kürdistan içinse kendi kaderini tayin etme hakkı, milliyetçi temelde devlet kurmak değil, si-yasi sınırları sorun yapmadan ve sınırları esas almadan kendi demokrasisini kurma hareketidir. İran'da, Türkiye'de, Suriye'de ve hatta Irak'ta oluşacak bir Kürt yapılanmasında tüm Kürtler bir araya gelerek kendi federasyonlarını, birleşerek de üst konfederalizmi oluştururlar“.

„Kürdistan Demokratik Konfederalizmde asıl karar yetkisi köy, mahalle ve şehir meclis ve delegelerindedir. Dolayısıyla halkın ve tabanın kararı geçerlidir“.

„Günümüz dünya, Ortadoğu ve Kürdistan koşullarına ilişkin yaptığımız bu temel tespitler gösteriyor ki, Kürdistan'da Demokratik, Konfederalizmi örgütlemek acil, vazgeçilmez ve ertelenemez bir tarihsel görevdir“...

„Kürdistan Demokratik Konfederalizmi bir devlet sistemi değil, halkın devlet olmayan demok-ratik sistemidir. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere halkın tüm kesimlerinin kendi demok-ratik örgütlenmesini yarattığı politikayı doğrudan ve özgür-eşit konfederasyon yurttaşlığı temelinde, yerelde kendi özgür yurttaşlık meclislerinde yaptığı bir sistemdir. Dolayısıyla öz güç ve öz yeterlilik ilkesine dayanır. Gücünü halktan alır ve ekonomi de dahil her alanda öz yeterliliğe ulaşmayı benimser“.

„Kürdistan Demokratik Konfederalizmi gücünü toplumsal tarihin derinliklerinden ve Mezopotamya'nın tarihten gelen zengin kültürel birikiminden alır. Klan sisteminden ve aşiret konfederasyonlarından günümüze kadar uygarlık tarihi boyunca devletçi toplum merkezileşmesine girmek istemeyen doğal toplumun demokratik komünal yapısına dayanır“...

„Koma Civakên Kürdistan Önderi“, “Ben ulusların kendi kaderini tayin hakkını şöyle anlıyorum: Bu hak, kendi demokrasisini ve devlet olmayan kendi yönetimini kurma hakkıdır. Devlet olmayan toplulukların köylerde, mahallelerde ve şehirlerde kendi sorunlarını kendileri tartışarak kararlaştıracakları ve çözecekleri bir model kurma hakkıdır. Demokratik ulus devletin yarattığı bireye dayanmaz. Ulus-devletin yarattığı birey köledir. Devletin birey yaratması, vatandaş yaratması bütün kilitlenmelerin sebebidir. Demokratik ulus, topluluk ve bireylerin kendi yerel gerçeklikleri doğrultusunda sorunlarını tartıştığı ve çözüm ürettiği modeldir. Bizim hedefimiz devlet değil, demokrasiyi kurmaktır. Ulusların kendi kaderini tayin etme hakkı milliyetçi temelde devlet kurmak değil, siyasi sınırları sorun yapmadan ve sınırları esas almadan kendi demokrasilerini kurma hakkıdır. Kürdistan için üç hukuk geçerli olur: AB hukuku, üniter devlet hukuku, demokratik konfederal hukuk. Üniter devletlerin bizim demokratik hukukumuzu tanımaları halinde bizde onların hukukunu tanırız” diye ifade ediyor.“

Önce şu noktanın altını çizelim: Öcalan'ın “çözüm” önerisinin içinde „devlet“ diye bir şeye yer yok³! Bu nokta önemli...

Yani, „Demokratik Modernite Sistemi“ adı altında örgütlenecek olan hedef yaşam biçimi belirli bir devlet çatısı altında örgütlenen bir toplum biçimi değil! „Komünal,,

olarak örgütlenmiş „devletsiz,, bir toplumsal yapı bu. Hal böyle olunca, yani, hedef yaşam biçimi „devletsiz“ bir toplum olunca öyle halktan oy alarak iktidara gelip

³ Şimdi tamam, olay bu şekilde ifade ediliyor, bu yüzden ben de ben burada olayı önce onların ifade ettikleri gibi ortaya koymaya çalışıyorum; ancak, işin özüne indiğiniz zaman bunun aslında “devlet olmayan” bir devlet olduğunu görüyorsunuz!! KCK Tüzüğündeki ifadesiyle belirginleşen, belirli bir kamu gücü, adalet, vergi toplama sistemi olan “yönetici” örgütsel bir yapı var ortada. Bunun adı ister devlet olsun ister parti pratikte sonuç değişmiyor!..

devlete hakim olmak falan diye bir şey de söz konusu olmuyor! Yani, “bakın, bunlar (örneğin özerklik, federasyon vb.) benim programımda olan şeyler, yarın iktidara gelirim yeni bir anayasayla birlikte Demokratik Modernite Sistemi adı altında böyle bir düzen kuracağım” diye bir şey yok ortada! Yok, çünkü bu çözüm anlayışının içinde devlet yok! „Yeni bir anayasa“, „iktidara gelmek“ falan bunların hepsi devletle birlikte söz konusu olan şeylerdir. Ancak siz zaten kendi anayasanızı („KCK Tüzüğü“) ilan etmişsiniz! Kendinize de güveniyorsunuz! Geriye ne kalıyor, „ben yaparım olur“ anlayışı!.. Kısacası, halktan oy isteyerek, insanları ikna edip onların oylarını alarak, iktidara gelip ancak ondan sonra uygulamaya geçirilecek bir „çözüm“, paketi -bir program- söz konusu değil burada! „Demokratik Modernite Sistemi“ olarak ifade edilen çözüm biçimi de facto bir program! Yani, içinde yaşanan toplumun mevcut anayasal çerçevesi içinde verilecek demokrasi mücadelesiyle ulaşılabilecek bir hedef değil bu!.. Çünkü, sınıflı toplum gerçeği yerinde durduğu sürece hiçbir şekilde öyle de facto olarak devletsiz bir toplumu örgütleme hedefine ulaşamazsınız. Siz, „biz yaparız olur“ anlayışıyla komünal bir yapıyı örgütleme kalktığınız an, kaçınılmaz olarak, içinde yaşadığınız sistemin örgütlü kamu gücüyle -devletle- karşı karşıya gelirsiniz -ve siz ne dersiniz deyin- mücadele pratikte otomatikman devletle devlet düşmanları arasındaki mücadele haline dönüşür...

Peki, ortada, Ortaçağ Avrupa’sında feodal toplumun bağrında aşağıdan yukarıya doğru gelişerek ortaya çıkan Kent toplumu gibi bir oluşum söz konusu olmadığına göre, sınıflı toplum ilişkilerinin ortasında, ve de belirli bir devletin egemenlik alanında böylesine sınıfsız bir toplum adasını kim -hangi irade- inşa edecektir, nasıl bir toplum mühendisliği faaliyeti olacaktır bu?..

Çok basit! Öcalan’ın iradesinden kaynaklanan fikirlerin somutlaşmış şekliyle başka bir şey olmayan bir toplum mühendisleri örgütü yerine getirecektir bütün bu işleri...

İşte mesele burada. Yani, PKK’nın varoluş gerekçesi bu oluyor. Deniyor ki, siz ister kabul edin, ister etmeyin, biz kendi „Demokratik Modernitemizi“ kuruyoruz-kuracağız. Ve de şunu bilin ki, bu yeni sistem “üç hukuka tabi olacaktır, devletin hukuku, AB hukuku, KCK da ifadesini bulan kendi hukukumuz, diğerleri ne kadar bizim hukukumuzla uyarlarsa biz de o kadar onların hukukuna uyacağız”...

Hani dense ki, biz özerklik, ya da federasyon şeklinde yerelden yönetimi esas alan yeni bir toplumsal sözleşme ve yeni bir toplumun inşasını istiyoruz, mücadelemizin hedefi budur. Bunun anlaşılır bir yanı var. Bütün diğer partiler gibi siz de koyarsınız programınızı ortaya, kendinizi anlatır ve halktan onay almaya çalışırsınız. Teröre ve zora baş vurmamak kaydıyla her türlü demokratik mücadele yöntemini kullanarak yol almaya çalışırsınız. Buraya kadar tamam; ama, içinde yaşadığınız toplumu, onun kurum ve kurallarını, kamu gücünü vb. hiç dikkate almadan de facto bir durum yaratarak, „ben yaparım olur“ anlayışıyla belirli bir ideolojik güce tabi olarak yeni bir toplum biçimini örgütleyip onu hayata geçirmeye kalkarsanız o zaman iş değişiyor.

Bence bütün mesele gelip buraya dayanıyor! Çünkü bu noktada ortaya, „Kapitalist Modernite“nin bağrında, „Demokratik Modernite Sistemi“ adı altında (tıpkı bir ada gibi) komünal bir toplumu örgütlemeye soyunan de facto bir irade-toplum mühendisliği insiyatifi ortaya çıkıyor...

Mümkün müdür böyle bir şey? Çok açık söylüyorum, bir ucu „kendinde şey objektif mutlak gerçeklik“ anlayışına, yani materyalizme dayanan, diğer ucu ise, sübjektif idealizme varan bir girişimdir burada söz konusu olan... Varoluşun, ancak çevreyle etkileşim içinde gerçekleşen izafi objektif bir gerçeklik olabileceğini hesaba katmayan ben yaptım oldu anlayışdır bu...

Şu soruyu sormak gerekir: İnsanlar daha önce binlerce yıl ilkel komünal bir toplum düzeni içinde yaşamışlardır. Peki ne olmuştur ve nasıl olmuştur da bu sınıfsız komünal sistem sınıflı toplum haline dönüşmüştür; her şeyin eşitçe paylaşıldığı bir düzen içinde yaşayan insanları dürten ne olmuştur da sınıflılık böyle bir toplumun içinde, tıpkı o ipek böceği kozasının içindeki kurtçuk gibi gelişerek kozayı parçalayıp kabuklarını da bir yana atabilmiştir?.. Bir Şeyh Bedreddin'i düşünelim, onun kurmak istediği komünal düzen Öcalan'inkinden daha mı kötüydü ki başarısızlığa uğramıştı?.. Bu sorular uzar gider...

İlkel komünal toplumun içinde sınıflı toplumun ve devletin ortaya çıkışı iradi bir girişimin sonucu olmamıştır...

Bu, tamamen üretici güçlerin gelişmesinin doğal bir sonucudur. Yeni üretici güçler, eskisinin -eski sınıfsız, komünal ilişkilerin- kabına sığamaz hale geldikleri zamandır ki, yeni üretim ilişkilerini temsil eden sınıflılığa geçilir. Bu nedenle, gene aynı şekilde, sınıflı toplumdaki modern anlamda sınıfsız bir topluma geçiş de, üretici güçlerin sınıflı toplum içindeki gelişmesinin sonucunda, bunlar artık onun içine sığamaz hale geldikleri zaman gerçekleşecektir... Yani, herhangi bir iradi inisiyatifin maddeleşmiş şekli olan bir toplum mühendisleri örgütünün çabasıyla sınıfsız bir toplum inşa edilemez...

Bakın, Öcalan'ın „21 Mart Çağrı'sından“ sonra kaleme alınan bir çalışmada bütün bunları nasıl değerlendirmişiz⁴:

„...Şimdi tamam, Çağrı'ya bir diyeceğimiz yok, destekliyoruz dedik. Bunun dışında, Öcalan'ın görüşlerini de ele aldık. Bunlar bana göre ütopyik düşünceler, ama son tahlilde Öcalan'ın ve onu destekleyenlerin görüşleri, “çözüm” önerileridir. Teröre ve şiddete başvurmamak kaydıyla herkes gibi onlar da düşüncelerini ortaya koyarlar, bunun propagandasını yaparlar, insanları ikna etmeye çalışarak bir sonuca varmaya çalışırlar. Buraya kadar bir problem yok. Hem sonra, Öcalan da, “artık silahlar sussun fikirler-siyaset konuşsun noktasına geldik” demiyor mu?.. Daha ne o zaman!

İyi güzel de, bütün bu hedefleri, KCK Tüzüğü ortada dururken, kapitalizmin ve devletin (halâ) egemen olduğu bir dünyada „zor kullanmadan“ nasıl hayata geçirip ayakta tutabileceksiniz?..

Hani, „HDP bu ideolojiyle arasına mesafe koysun ve Türkiye'de demokratik siyaset yapan bir siyasi parti olduğunu ispat etsin“ diyorlar ya, bu türden söylemler eksiktir bence! Çünkü, PKK ideolojisiyle araya konulacak olan „mesafe“, silahlı mücadeleyle demokratik siyaset yapmak arasındaki mesafenin ötesindedir!..

Unutmayalım, KCK Tüzüğü'ne ve PKK'ya göre hedef silahlı mücadele yaparak iktidarın-devletin ele geçirilmesi değildir! Burada, devleti bütünüyle ortadan kaldırmaya çalışan bir anlayış söz konusudur! Dikkatinizi çekerim, „devleti demokratikleştirmek“, „yeni bir anayasa yapmak“ vb. hep devletle birlikte düşünülebilecek şeylerdir. Eğer siz, daha işin başında -öyle süreç içinde falan da değil, hemen şimdi- devleti ortadan kaldırmayı hedef alan bir ideolojiye sahipseniz, o zaman siyasi mücadele -demokrasi mücadelesi- falan anlamını kaybediyor; çünkü bu durumda hedefe ulaştığınız zaman ortada zaten demokratikleştirilecek bir devlet de kalmaz!? Bu nedenle, sorun „araya mesafe koymanın“ da ötesinde bir paradigma sorunudur, bir paradigma tercihi sorunudur... Eğer siz mücadelenin hedefini bir iktidar mücadelesi olmanın ötesine götürerek devleti yok etmek olarak anlıyorsanız bu çok

⁴ <http://www.duzceyerelhaber.com/Munir-AKTOLGA/14923-OCALANIN-21-MART-CAGRISI>Artik-silahlar-sussun-fikirler-ve-siyaset-konussun-5

başka bir olay olur. Bunun için illa ki legal, demokratik bir parti olarak örgütlenmeye falan gerek yoktur; çünkü, kendisine „anarşist“ diyen aynı anlayışa sahip başka bir çok örgüt var ortada!..

Bütün bu açıklamalardan sonra sanıyorum „neden Kobani“, „Kobani neden bu kadar önemli“ sorusunun cevabı kendiliğinden ortaya çıkıyor:

Düşünebiliyor musunuz, PKK, Suriye'nin kuzeyinde, Kobani'nin de içinde bulunduğu o üç „kantonda“ Öcalan'ın açıklamalarında ve KCK Sözleşmesi'nde ifadesini bulan „devrim“ anlayışını somut bir gerçeklik haline getirmiş bulunuyor. Tamam, Suriye'de iç savaş var, bu yüzden de özel bir durum söz konusu burada, devlet otoritesi falan bulunmuyor, bu yüzden de ortaya çıkan boşluk bir şekilde doldurulmuş durumda! Yani ortada zaten bir devlet söz konusu olmadığı için tam da o „Demokratik Modernite“ anlayışına uygun komünal bir örgütlenmenin ortamı var gibi!! Ama, bunları düşünen yok ki; yani olaya iç savaş sona erene kadar geçici bir çözüm gözüyle bakan yok ki! Öcalan'ın ideolojik önderliği altında devrim yaptıklarını düşünenler bu konuda çok iddialılar. Onlara göre Kobani'de, Sovyet deneyiminin bile neden başarısız olduğunu açıklayan, dünya halklarının kurtuluşuna model teşkil edebilecek evrensel bir örnek hayata geçiriliyor...

Şu sözler Öcalan'ın:

„Ekim Devrimi, anti-kapitalizmde yetersiz olduğu için başarısızlığa uğramadı, anti-kapitalizmde başarılıydı. Fakat anti-modernist, dolayısıyla anti-ulus devlet ve anti-endüstriyalist olamadığı için, anti-kapitalistliği diğer iki modernite ayağıyla aşamadığı için yenilgiye uğradı”⁵...

Bu nedenle, böyle bir ideolojiye gönül verenler için Kobani artık sadece Kobani olmuyor!.. Orası, bütün dünya için, hatta insanlık için bir laboratuvar haline gelmiş, tıpkı Paris Komünü ve Sovyet Deneyimi gibi yeni bir örneğin somut gerçeklik haline gelmiş şekli oluyordu!..

Ama nasıl olur falan demeyin, bunun adı ideolojidir!.. Kendisini, kendi varoluş gerekçesini-fonksiyonunu belirli bir ideolojiyle bütünleşmekte gören insanların ruh halini onu yaşamayanlar anlayamaz!..

Düşünün, „Marksizm, Leninizm, işçi sınıfı ideolojisi“ diyerek milyonlarca insanın gözünü kırpmadan ölüme gittiği bir dünyada yaşadık bizler; halâ da tam olarak çıkamadık o süreçten, o dünyanın içinden!.. Yetmiş iki yıl yaşamış bir reel sosyalizm deneyi var önümüzde; ve sonra bir de bakıyorsunuz bu yok olup gidivermiş! Benzer bir ideolojik süreci devam ettirebilmeniz için önce, bir şekilde, bütün bu olup bitenleri açıklayabilmeniz gerekiyor!.. Öcalan'ın kendi çapında yaptığı da budur zaten... Ve de PKK-KCK, „Marksizme-Leninizme katkı“ olarak ifade edilen bu ideolojik çözümü ilk kez Kobani'de hayata geçirmeye çalışıyor. Eğer aynı şekilde düşünsem ben de öyle davranırdım doğrusu!! Bu nedenle, kimse bireyler olarak o insanları suçlamasın, eleştirilecekse, eleştirilecek olan ideolojidir, ki benim yapmaya çalıştığım da budur zaten...

Bu konuyu burada daha fazla uzatmanın bir anlamı yok sanıyorum; olayı „devrim teorisini“- teorik düzeyde daha derinlemesine ele almak isteyenler için burada size benim daha önce yayınlanan üç çalışmanın linkini veriyorum. Eğer bunlara bir bakma zahmetine katlanırsanız ne demek istediğimi o zaman daha iyi anlayacaksınız...

⁵ Öcalan, “Demokratik Modernite Sistemi”... girin internete hemen karşınızda bulacaksınız...

www.aktolga.de/t8.pdf www.aktolga.de/m23.pdf www.aktolga.de/m52.pdf

PEKİ, BÜTÜN BUNLARI GELİŞMİŞ ÜLKELERİN -ABD VE AB- ULUS DEVLET YÖNETİCİLERİ, BİLMİYORLAR MI?..

(Bakın Rusya'dan -Putin'den- bahsetmiyorum, çünkü onlar zaten bu konuda -sınıfsız toplum inşası konusunda- tecrübeliler!! Yani onlar zaten daha önce bu işleri yüzlerine gözlerine bulaştırdıkları için bu işlerin sonunda nereye varacağını çok iyi biliyorlar; bu yüzden de ortada bir sorun görmüyorlar!..)

1-Özetleyerek tekrar altını çizerseniz, KCK Tüzüğünde açıkça ifade edildiği gibi PKK öyle ayrı bir DEVLET kurmak peşinde falan olmadığını ilan ediyor!.. Bırakın yeni bir devlet kurmayı bir yana, onlar bütün bir Sosyalist sistemin yıkılışını bile 1917'den sonra "sosyalist bir ulus devlet" olarak örgütlenmeye bağlıyorlar. Kısacası özünde devlete karşılar; onların istediği devlet olmayan bir devlet adeta!.. (bu noktada bence bilimsel olarak anarşistlerle örtüşen bir devlet anlayışları var!..) Diyebilirsiniz ki, "e kardeşim bugünün gerçekliği içinde hangi devlet kendi toprakları içinde böylesine devlet olmayan bir devlete müsaade edebilir..." Bu soru zaten ortada...

2-Ama ortada bunu da aşan bir başka durum daha var söz konusu olan: KCK ideolojisi öyle kendine özgü -PKK ya özgü- bölgesel bir ideoloji falan değil; onlar diyorlar ki, Marksist-Leninist devrim anlayışı -devrim teorisi- şu, şu, şu noktalarda yanılmaktadır; kapitalist sistemi ve burjuvaziyi yok ederek onun yerine sınıfsız, komünal bir toplumun yaratılması süreci öyle burjuva devleti yıkıp onun yerine sosyalist bir devlet -işçi sınıfı devleti- inşa ederek gerçekleştirilemez. Burjuva devleti parçalayan devrim, bundan sonra yoluna aşağıdan yukarıya doğru örgütlenecek komünal bir sistemi-yapıyı inşa ederek devam etmelidir...

(Türkiye'nin ulus devlet yöneticilerinin bütün bunları bilip bilmemesi de o kadar önemli değil; çünkü onlar da diyorlar ki, "burada söz konusu olan bizim devletimizin bekasıdır"!.. Yani, PKK'nın Türkiye sınırları içinde başka bir devlet kurmaya çalışmasıyla, devletsiz bir düzen kurmaya çalışması arasında Türkiye için arada bir farkın bulunmadığını düşünüyor onlar. Her iki durumda da söz konusu olan "devletin bekasıdır" diyorlar...)

İşte tam bu noktada soruyorum ben şimdi:

ABD'nin ve AB 'nin anti komünizm şampiyonu bütün o ulus devlet yöneticileri bütün bunları bilmiyorlar mı? Yani KCK Tüzüğü'nde ifadesini bulan bu yeni "komünal devrim" anlayışını bilmiyorlar mı; iki tık yapmayla internette bile bulunabilecek şeyleri bizler görüyoruz da onlar göremiyorlar mı; ve de, bu türden "komünal bir devrim" anlayışının kendileri için nasıl bir tehlike olduğunun farkına varamıyorlar mı? Marksizmi-Leninizmi bile aştığı iddiasında olan, yani onun da ötesinde, gerçek anlamda dünya devriminin bayrağını yükselttiğini söyleyen böyle bir hareketi bir tehlike olarak görmüyorlar mı? Eğer görüyorlar da buna rağmen onu destekliyorlarsa, bu nasıl bir iştir!..

3-Peki, sosyalist sistemin yıkılmasından sonra ne olup bittiğini bir türlü açıklayamayan, bu yüzden de ideolojik olarak bir açmazın içine düşen bütün o 20. Yüzyıl kalıntısı "sol"- "solcular" ne yapmak istiyorlar?.. Bunlar, Marksist-Leninist devrim anlayışının yerine Öcalan'ın ifade ettiği ettiği bir "Demokratik Modernite Sistemi" anlayışını koyarak dünya kapitalist sisteminin yok edilebileceğini mi düşünüyorlar artık; daha başka bir deyişle, kapitalizmin yerine Kobani tipi devletsiz toplumlar inşa ederek komünal yeni bir dünya düzenine ulaşılabileceğini mi düşünüyorlar?..

Bu arkadaşların aslında önce şu soruya cevap vermeleri lazım herhalde: 21. Yüzyıl gerçekliğinde “sosyalizm” nedir? Hangi türden olursa olsun 20. Yüzyıl kalıntısı toplum mühendisliği ürünü hayali ideolojik paradigmalara avunarak nostaljik bir ruh hali içinde 20. Yüzyıl’ı geri getirebilmek mümkün müdür?..

Daha başka sorular da var ama onları da artık okuyucunun hayal gücüne bırakıyorum!..

Ben, birinci soru karşısında Batı’lı gelişmiş ülke ulus devlet yöneticilerinin şöyle düşündüğü kanaatindeyim:

Onlar diyor ki, “tamam bunların devrim anlayışı belli, KCK Tüzüğü açık; ama bütün bunlar bizim gibi gelişmiş kapitalist ülkeler için bir tehlike teşkil etmiyor; çünkü bizde gelişmiş bir birey var. Bu nedenle, gelişmiş kapitalist bir toplumda, bir toplum mühendisliği faaliyeti olarak aşağıdan yukarıya doğru böyle komünler falan kurarak devletsiz bir yapı inşa edilemez, bu türden bir ideolojinin bizler için hiçbir anlamı yoktur. Ama bu konsept -özellikle onun devlet olmayan devlet anlayışı- gelişmekte olan ülkeler açısından, sistemin bünyesine yayılarak mevcut yapıyı işlevsiz hale getirebilecek bir virüs -ya da tümör- görevini yerine getirebilir. Ki bu da, küreselleşme süreciyle birlikte, maliyetler daha düşük falan diyerek buralara -Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelere- akın eden sermayeyi, buraların çekici yanını ortadan kaldırarak tekrar eski anavatanlarına geri getirme açısından çok önemli bir rol oynayabilir. Bu arada, biz de bunları destekleyerek, demokrasi şampiyonu eski rolümüzü muhafaza etmiş oluruz”!..

Bir ABD’nin, ve de AB’nin -gelişmiş ülke ulus devlet yöneticilerinin- devletsiz-komünal sistem kurmak amacıyla atılan adımları desteklemelerinin başka anlamı olamaz sanıyorum!..

İkinci soruya ilişkin olarak ise şunları düşünüyorum: Bu türden bir “komünal devrim” anlayışı, kapitalizmi ve burjuvaziyi toplum mühendisliği faaliyetiyle yok ederek, onun yerine yeni-sınıfsız ve devletsiz bir yapıyı inşa edebileceklerine inanmış 20. Yüzyıl kalıntısı “devrimci” kadrolar açısından, eski devrim anlayışını muhafaza ederek onu “geliştirici” alternatif bir çözüm yolu oluşturmaktadır... Eski paradigmaya -devrim anlayışına- bağlı “solcuların” bugün birden bire “Demokratik Modernite” anlayışını öne çıkararak o eski bayrağı yeniden yükseltmeye çalışmalarının anlamı budur!..

Bu noktada, “devrim anlayışına” ilişkin olarak yukarıda linkini verdiğim bir çalışmanın tekrar altını çizmek istiyorum... <http://www.aktolga.de/m23.pdf> “Marksizmin ve Diyalektik Materyalizmin Eleştirisi- Felsefede Devrim”...